

14de Møde.

Fredag den 23de November, Kl. 1 $\frac{1}{2}$.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Ophævelse af Land- og Ligningsskatten m. m. samt om Skat paa Formue og Indkomst til Staten.

Forhandlingen genoptoges.

Hansen-Solevad: Efter de lange Forhandlinger, der om dette Forslag ere førte de sidste to Dage skal jeg fatte mig i Korthed.

Jeg vil da begynde med at udtale, at i de senere Aar, navnlig efter at Skattekommissionens Forslag ere komne frem, er Skattesagen i Reglen bleven Diskussions-emne, hvor Landbrugere have været samlede, og den almindelige Mening har været, at Hartkornsskatterne ere saa forældede, at Hartkornet er et meget daarligt Grundlag for Beskatningen. Det er ofte blevet udtalt, at Hartkornet var at ligne ved en Malkeko, et Pakæsel o. lign. Der er ganske vist ikke saa lidt deri, man ved jo, at Hartkornet i vore Tider paa ingen som helst Maade svarer til Værdien af den Jord, det repræsenterer. Derfor kan jeg ikke nægte, at da Regeringen fremkom med dette Lovforslag, hvori det foreslaas at afskaffe en Del af de gamle Hartkornsskatter, nemlig Land- og Ligningsskatten, og gaa over til en anden Beskatning, en Ejendomsskyld, var jeg meget indtaget i dette Forslag, og jeg føler mig ogsaa overbevist om, at største Delen af mine Kolleger, Landbrugerne ville være meget indtagne i dette Forslag og ville ønske, at man kunde komme af med det forældede

Skattesystem, som Hartkornsbekskatningen er. Jeg vil endogsaa gaa saa vidt, at jeg siger, at dette Punkt har haft saa meget at betyde for mig, at jeg kan slutte mig til Regeringens Forslag. Der har jo ikke saa sjelden været Tale om disse Forhold, og jeg har i flere Aar tænkt mig, at en saadan Skattebasis som den, man faar ved en Ejendomsskyld vilde være noget af det retfærdigste, idet det jo saa ikke bliver Jorden alene, som bærer de direkte Statsskatter, men disse lægges over hele Linien saavel i By som paa Land paa Ejendomsværdien, og derfor mener jeg ikke, man kan faa en smukkere og mere retfærdig Maade at beskutte paa. Naar man ser paa det Kray, der fra Landbrugets Side er rejst om Lettelse i Skatterne, saa er det givet, at det ogsaa er berettiget; thi det er jo klart, at ved den nuværende Beskatningsmaade er Landbruget i højeste Grad forurettet; thi den Skatteevne, Landbruget tidligere har haft, er gaaet over paa andre Hænder, over paa Byerne, paa Industrien, Handelen o. s. v. Det er altsaa berettiget, at Landbrugerne søge Lettelse for deres Skatter, og i saa Henseende maa jeg ganske ærlig tilstaa, at jeg finder, at Regeringens Forslag byder for lidt, men jeg har det Haab, at det let vil kunne ændres. Naar man ser hen paa den Velvilje, der fra Regeringens Side er udvist under Forhandlingerne, og ikke mindst den højterede Finansministers Udtalelse i de sidste Dage, saa forekommer det mig, at man med lidt god Vilje fra alle Sider let kunde blive enig om at yde noget mere. Det er mit Haab, at disse Skattelovforslag til Slut maa kunne komme i et Fællesudvalg, og at de der kunne behandles uden storpoltiske Hensyn paa en saadan Maade, at der kan komme et godt Resultat ud deraf, saaledes at en Skattereform kunde blive gennemført paa en human og retfærdig Maade til Lykke og Velsignelse for hele det danske Folk.

Tolderlund: Ja, efter at jeg ved i den sidste Tid at beskæftige mig med de Resultater, der ere fremkomne af Skattekommissionens Arbejde, var kommen til den Erkendelse, at disse ikke vare tilfredsstillende for Købstæderne — og jeg tror